

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvie Šiškeové v právní věci žalobkyně: **A. H.**, zastoupené advokátem Mgr. Václavem Hrabákem, Dušní 906/8, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů**, Pplk. Sochora 27, Praha 7, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) doc. Ing. M. Š., CSc., II) doc. PhDr. J. P., III) JUDr. J. V., IV) prof. Ing. Z. Ch., CSc., V) prof. PhDr. Ing. A. S., Ph. D., VI) doc. Ing. P. T., Ph. D.**, všech zaměstnaných na Vysoké škole ekonomické v Praze, nám. Winstona Churchilla 1938/4, Praha 3, **VII) Vysoká škola ekonomická v Praze**, nám. Winstona Churchilla 1938/4, Praha 3, zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Krejčím, Pařížská 204/21, Praha 1, proti rozhodnutí rektorky Vysoké školy ekonomické v Praze ze dne 28. 1. 2016, čj. 29/9011/2016, v řízení o kasační stížnosti podané Vysokou školou ekonomickou v Praze proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 10. 2019, čj. 3 A 54/2016-63,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků ani osob zúčastněných na řízení **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně se podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (informační zákon), domáhala po Vysoké škole ekonomické v Praze poskytnutí informací o celkové výši hrubého a čistého ročního příjmu (včetně všech odměn) vyplaceného osobám zúčastněným na řízení I až VI a dalším osobám zaměstnaným na této škole. Informace, které žalobkyně žádala, se týkaly období let 2012 až 2014 a období od ledna do září roku 2015. Žalobkyně dále požadovala informaci o celkové výši částky, která byla osobám za tato období vyplacena za jakékoliv služby.

[2] Vysoká škola ekonomická v Praze dne 28. 12. 2015 žádost odmítla z důvodu ochrany soukromí dotčených osob. Žalobkyně proti rozhodnutí podala odvolání, které rektorka školy dne 28. 1. 2016 zamítla a rozhodnutí potvrdila.

[3] Proti rozhodnutí podala žalobkyně žalobu, o které rozhodl městský soud tak, že rozhodnutí zrušil a věc vrátil rektorce k dalšímu řízení. Důvodem byl vývoj judikatury k § 8b informačního zákona, konkrétně vydání nálezu Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017, IV. ÚS 1378/16.

[4] Vysoká škola ekonomická v Praze podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. V ní namítá, že z nálezu nevyplývá povinnost výslovně uvádět do odůvodnění, jak povinný subjekt postupoval při provádění testu proporcionality. Škola považuje za nespravedlivé, že jí byla uložena povinnost uhradit žalobkyni náklady řízení, neboť postupovala v souladu s platnými zákony. Škola pokládá za nemožné poskytnout požadované informace bez osobních údajů dotčených osob; tyto osoby však s poskytnutím informací nesouhlasí. Podle školy nelze dodatečně posoudit, zda se požadované informace týkaly veřejného zájmu. Škola závěrem dodává, že je rozhodnutí městského soudu nedostatečně odůvodněno, a je proto nepřezkoumatelné.

[5] Žalobkyně se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

[6] V průběhu řízení před NSS se změnila osoba žalovaného z Vysoké školy ekonomické v Praze na Úřad pro ochranu osobních údajů. Stalo se tak v důsledku novelizace § 20 odst. 5 informačního zákona článkem XV bodem 17 zákona č. 111/2019 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů. Podle § 20 odst. 5 informačního zákona ve znění předcházejícím této novele platilo, že nelze-li určit nadřízený orgán podle § 178 správního řádu, rozhoduje v odvolacím řízení a řízení o stížnosti ten, kdo stojí v čele povinného subjektu (zde rektorka školy). Podle novelizovaného znění § 20 odst. 5 informačního zákona v takových případech rozhoduje v odvolacím řízení a v řízení o stížnosti Úřad pro ochranu osobních údajů. Dřívější úpravu § 20 odst. 5 informačního zákona bylo možné použít jen do 1. 1. 2020 (čl. XVI zákona č. 111/2019 Sb.). Počínaje následujícím dnem se proto použije úprava nová, a to i na probíhající řízení, včetně řízení o kasační stížnosti. Pro bližší vysvětlení změny v osobě žalovaného odkazuje NSS například na svůj rozsudek ze dne 25. 6. 2021, čj. 5 As 12/2019-55, kde řešil obdobnou situaci.

[7] Přestože škola ztratila postavení žalované, lze o kasační stížnosti, kterou původně podala, meritorně rozhodnout. Kasační stížnost je totiž oprávněna podat i osoba zúčastněná na řízení, jejíž postavení by škole náleželo v dalším případném řízení před městským soudem (§ 102 s. ř. s.).

[8] Ve vyjádření ke kasační stížnosti žalovaný uvádí, že se nemůže kvalifikovaně vyjádřit, protože nevedl původní řízení. Vyjadřuje se tak pouze k případné náhradě nákladů soudního řízení.

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] Spornou otázkou v této věci je, zda rektorka školy odůvodnila své rozhodnutí v souladu s požadavkem testu proporcionality, který vyplývá z nálezu Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017, IV. ÚS 1378/16.

[11] Žádost o poskytnutí informací byla posouzena a rektorka o odvolání rozhodla v období před vydáním nálezu Ústavního soudu. Nález byl vydán až během řízení před městským soudem a popsal konkrétní podmínky, které musejí splnit žádosti obsahově obdobné, jako je žádost žalobkyně. Při posuzování žaloby jsou závěry tohoto nálezu pro městský soud závazné, jak v rozsudku sám uvádí (bod 12 rozsudku).

[12] Ústavní soud v nálezu vyslovil, že povinný subjekt může odmítnout poskytnout žadateli informace o platu a odměnách zaměstnance vyžádané na základě § 8b informačního zákona, pokud nejsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu;
- b) informace samotná se týká veřejného zájmu;
- c) žadatel o informaci plní úkoly či poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídacího psa“;
- d) informace existuje a je dostupná.

Poskytování informací o odměnách za práci není podle Ústavního soudu obecně protiústavní, případný zásah do základních práv dotčených osob je však nutno posuzovat podle okolností každého jednotlivého případu.

[13] Škola i rektorka v odůvodnění svých rozhodnutí srovnávaly převážně jen právo na poskytování informací s právem na ochranu soukromí osob. Výsledkem bylo to, že právo na informace nemůže převážet nad zaměstnanečským právem na ochranu takových údajů, které odhalují jeho majetkové poměry. Podle školy navíc její zaměstnanci nejsou příjemci veřejných prostředků podle § 8b informačního zákona, proto by jednala v rozporu s objektivním právem, pokud by informace poskytla.

[14] Informace o platu a odměnách zaměstnance povinného subjektu nemusejí být poskytnuty jen v případě, že není splněna některá z podmínek uvedených v bodě [12]. Povinnost výslovně uvádět tento test proporcionality do odůvodnění rozhodnutí, kterým se rozhoduje o poskytnutí nebo neposkytnutí takové informace, je z nálezu možné dovodit. NSS k tomu dodává, že podle Ústavního soudu musejí být pro poskytnutí informace splněny všechny čtyři podmínky. K odmítnutí žádosti postačí doložit, že není splněna i jen jediná podmínka. Škola ani rektorka se však v odůvodnění nezabývaly žádnou z výše uvedených podmínek, a proto je odmítnutí žádosti nedostatečně odůvodněno.

[15] NSS souhlasí s městským soudem, že odůvodnění napadeného rozhodnutí neodpovídá požadavku Ústavního soudu na provedení testu proporcionality (bod 17 rozsudku). Odůvodnění neobsahuje skutková zjištění o účelu žádosti a povaze informace z hlediska veřejného zájmu. Není z něj zřejmé, jak bude informace použita a zda přispěje k diskusi o věcech veřejného zájmu.

[16] Námitky obsažené v kasační stížnosti tak nemohou uspět. Pokud informace existuje a je dostupná, je nyní na žalovaném, resp. na škole jako povinném subjektu, aby se zabývali dalšími podmínkami podle bodu [12] shora.

[17] Žalovaný (coby právní nástupce školy, která původně kasační stížnost podala) neměl v řízení o kasační stížnosti úspěch (rozhodnutí jeho právní předchůdkyně zůstává nadále zrušeno), nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšné žalobkyni pak v řízení

nevznikly žádné náklady. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, protože nemusely plnit žádnou povinnost uloženou soudem.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. srpna 2021

Ondřej Mrákota
předseda senátu